

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 17 december 2019 met nummer RvVb-A-1920-0376
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0158-A

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none"> 1. de gemeente WIELSBEKE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen 2. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente WIELSBEKE <p>vertegenwoordigd door advocaten Sven BOULLART en Jelle SNAUWAERT met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Voskenslaan 419</p>
Verwerende partij	het VLAAMSE GEWEST vertegenwoordigd door de Vlaamse regering vertegenwoordigd door advocaat Bart BRONDERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8400 Oostende, Archimedesstraat 7
Tussenkomenende partij	de bvba TELENET GROUP vertegenwoordigd door advocaten Günther L'HEUREUX en Roel MEEUS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1200 Brussel, Gulledele 96 bus 3

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 22 oktober 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 7 september 2018.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen van een nieuwe vakwerkmast met een hoogte van 27.00 meter WV5657S- New Pylon/ Euroliner op het perceel gelegen te 8710 Wielsbeke, Heirweg 226, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummer 2Y.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 17 december 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 21 januari 2019 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 26 november 2019.

Advocaat Benjamin D'HOLLANDER *loco* advocaten Sven BOULLART en Jelle SNAUWAERT voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Clive ROMMELAERE *loco* advocaat Bart BRONDERS voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Roel MEEUS voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar weigert op 26 augustus 2013 de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een nieuw zendstation voor mobiele communicatie voor het netwerk KPN Group Belgium op het perceel gelegen te 8710 Wielsbeke, Heirweg 226.

2.

De tussenkomende partij dient op 30 april 2018 bij de gewestelijke omgevingsambtenaar een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor *“het bouwen van een nieuwe vakwerkmast met een hoogte van 27.00 meter WV5657S- New Pylon/ Euroliner”* op het perceel gelegen te 8710 Wielsbeke, Heirweg 226.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Heirweg-Driekoningenstraat’, goedgekeurd op 30 augustus 2007, in zone 3 voor ambachtelijke bedrijven.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 juni 2018 tot en met 14 juli 2018, worden vijf bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wielsbeke adviseert op 17 juli 2018 ongunstig:

“ ...

- *De antenne van 27 m hoog zal uit de ruime omgeving zichtbaar zijn. De antenne wordt een dominante negatieve beeldrager in het landschap. De locatie van de antenne is beeldbepalend komende vanuit Wakken. De antenne wordt geplaatst op een overgangszone tussen een bebouwde kern en de landschappelijk waardevolle Mandelvallei. Daarnaast zal het beschermde dorpsgezicht van Wakken eveneens ernstig worden verstoord.*

- *De antenne van telenet zal worden voorzien ten behoeve van een verbetering van het dekkinggebied in de regio Dentergem -Tielt en dus niet Wielsbeke. De bedenking dient dan ook gemaakt te worden waarom deze mast in Wielsbeke, meerbepaald in deelgemeente Sint-Baafs-Vijve te worden voorzien en de beeldkwaliteit aldaar dient verstuurd te worden door dergelijke constructie.*

- *Het betreft hier het plaatsen van een constructie ten behoeve van het algemeen belang, dit voorzien op privaat domein legt de lasten op de omgeving en de opbrengsten*

op een privaat persoon. Het is dan ook aangewezen dergelijke constructies in te plannen op het openbaar domein.

...

De verwerende partij verleent op 7 september 2018 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij. De verwerende partij beslist:

“ ...

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

De hiervoor vermelde bepalingen van het GRUP zijn van toepassing.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is niet in overeenstemming met de geldende voorschriften betreffende de hoogte en inplanting.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bevat in HOOFDSTUK IV. “Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften, AFDELING 1, afwijkingsmogelijkheden, Onderafdeling 7. Handelingen van algemeen belang” specifieke bepalingen voor werken en handelingen van algemeen belang.

Er dient onderzocht of een vergunning kan worden verleend in toepassing van art. 4.4.7.§2 VCRO.

...

Het toepassingsgebied van artikel 4.4.7.§ 2 VCRO wordt geregeld in het Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester (hoofdstuk 3, artikel 3).

...

De handelingen worden niet voorzien in of in de onmiddellijke omgeving van een ruimtelijk kwetsbaar gebied. Het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden worden niet overschreden.

Het gemotiveerd verzoek tot afwijking is opgenomen in de verklarende nota op bladzijde 10.

De aanvrager verzoekt in de verklarende nota het vergunningverlenend bestuursorgaan om vast te stellen of de handelingen een ruimtelijk beperkte impact hebben en dus binnen het toepassingsgebied van art. 4.4.7§2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vallen, waarvoor mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften.

De bouwheer motiveert als volgt dat de voorgestelde handelingen van algemeen belang een beperkte ruimtelijke impact hebben en dat het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschreden wordt:

De nieuw te plaatsen telecomopstelling overschrijdt een hoogte van 20 meter maar dient desalniettemin beschouwd te worden als een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact.

De projectsite omvat de plaatsing van een nieuwe pyloon met hoogte van 27m die dienst zal doen als telecommunicatie pyloon. De pyloon wordt ingeplant in een hoek op het bedrijven terrein aan de achterzijde van de bestaande bebouwing, zodat

deze gedeeltelijk aan het zicht wordt onttrokken. De technische kasten worden aan de voet van de pyloon geplaatst. Deze installatie wordt afgeschermd met een groene omheining, zodanig dat deze beperkt zichtbaar zijn vanop afstand. De oppervlakte die wordt ingenomen door het basisstation is beperkt in verhouding tot het volledige perceel waarop de installatie zal worden geplaatst.

Op basis hiervan kan de ruimtelijke impact van de opstelling op zijn omgeving als eerder beperkt worden beschouwd en is ze niet bepalend in die zin dat ze het ruimtelijke functioneren van de omgeving in gevaar zou brengen.

Er kan gesteld worden dat de voorgestelde werken een ruimtelijk beperkte impact hebben en voldoen dus aan de bepalingen van de afwijkmogelijkheid voorzien in artikel 4.4.7 §2 van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening.

Deze beoordeling door de aanvrager kan onderschreven worden.

Uit het dossier, de adviezen en het gemotiveerd verzoek tot afwijking blijkt dat het handelingen van algemeen belang betreft en dat de werken principieel binnen het toepassingsgebied van art. 4.4.7. §2 VCRO vallen.

De verenigbaarheid van de aanvraag met de goede plaatselijke ordening wordt ten gronde behandeld onder de titel "beoordeling van de goede ruimtelijke ordening" (zie verder).

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

...

Specifiek voor de beoordeling van de voorliggende installatie dient vermeld dat de verschillende telecomoperatoren een overeenkomst hebben gesloten met de overheid om voldoende bereikbaarheid en dekking voor mobiele telefonie en dataverbindingen te creëren.

De aanvraag betreft een het bouwen van een nieuwe vakwerkmast met een hoogte van 27.00m WV5657S - New Pylon / Euroliner - Heirweg 226 - 8710 Wielsbeke voor mobiele communicatie voor het netwerk Telenet Group.

- functionele inpasbaarheid

Een zendstation is een installatie die kan worden beschouwd als een werk van algemeen belang. Er moet naar gestreefd worden om de gemeenschapsvoorzieningen en de openbare nutsvoorzieningen, welke in directe relatie staan met de levensfunctie, in te planten in de nabijheid van o.a. woonwijken en bedrijventerreinen. Hierdoor kunnen deze inrichtingen hun specifieke taak naar behoren vervullen.

De omgeving is gekenmerkt door eengezinswoningen, en verschillende bedrijven. Aan de overzijde van de Heirweg bevindt zich een groot kartonagebedrijf. De pyloon wordt ingeplant in het midden van het bedrijventerrein die volop in ontwikkeling is op de achterzijde van het terrein van de autowerkplaats. De Mandel ligt op ongeveer 400m van de inplanting vakwerkpyloon.

Duurzaam omspringen met de beschikbare ruimte impliceert dat bij ruimtelijke ingrepen gestreefd moet worden naar oplossingen die de additionele visuele druk of impact op een gebied of locatie zoveel mogelijk minimaliseren. Daarom moet steeds gezocht worden naar mogelijkheden tot bundeling van de basisstations met bestaande gebouwen en infrastructuur en naar mogelijkheden tot medegebruik van bestaande basisstations in

bestaande netwerken. Hoge gebouwen of andere bruikbare structuren die als rechtstreekse antennedragers zouden kunnen dienen, zijn echter in de nabije omgeving niet terug te vinden waardoor het bouwen van een nieuwe pyloon noodzakelijk is geworden. Een eerdere aanvraag van Base voor het plaatsen van een pyloon werd in 2013 geweigerd vanwege de te grote impact op de Mandelvallei (dossier 8.00/37017/443.2).

Zoals eerder aangehaald is de voorgestelde oppervlakte en hoogte voor het nieuwe basisstation noodzakelijk voor het optimaal functioneren ervan. T.o.v. deze eerdere aanvraag is de pyloon 3m lager. De technische kasten worden aan de voet van de pyloon geplaatst waardoor de totaal te gebruiken oppervlakte voor het nieuwe telecomstation beperkt blijft.

De pyloon zal inderdaad zichtbaar zijn in de omgeving en impact op de vista vanuit de Mandelvallei zal er zijn, maar deze KMO-zone is wel de aangewezen locatie voor de inplanting van de nieuwe pyloon.

De voorliggende aanvraag is functioneel inpasbaar.

- mobiliteitsimpact
niet van toepassing

- schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid en visueel-vormelijke elementen
De nieuwe pyloon en de technische kasten zullen op zich een beperkte nieuwe ruimte in beslag nemen. De inplanting aansluitend aan de industriële gebouwen, centraal op het bedrijventerrein getuigt van zuinig ruimtegebruik. De pyloon heeft een ranke vormgeving.

- cultuurhistorische aspecten
niet van toepassing

- het bodemreliëf
Het bodemreliëf zal niet gewijzigd worden.
(...)

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is verenigbaar met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening.

...

Art. 4 De omgevingsvergunning is afhankelijk van de strikte naleving van de volgende voorwaarden en/of strikte naleving van de volgende voorwaarden en/of lasten: lasten:

- de voorwaarden gestipuleerd gestipuleerd in het advies d.d. 03/07/2018 03/07/2018 03/07/2018 van de FOD Mobiliteit en Vervoer, Vervoer, Vervoer, Luchtvaart Luchtvaart

...”

Dat is de bestreden beslissing.

3.

Ook de heer Carlos DEMEDTS vordert met een aangetekende brief van 31 oktober 2018 de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1819-RvVb-0222-A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De eerste verzoekende partij steunt haar belang als '*betrokken publiek*' op artikel 105, §2, 2° en 2, 1° van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet). Onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad stellen de verzoekende partijen dat de tweede verzoekende partij optreedt als de vertegenwoordiger van de eerste verzoekende partij.

De verzoekende partijen voeren aan dat de eerste verzoekende partij als rechtspersoon gevolgen zal ondervinden door de oprichting van het project. Het stedenbouwkundig, milieu- en landschappelijk beleid van de eerste verzoekende partij is er op gericht om het open en ongeschonden landschap en een open zicht te waarborgen in de omgeving waar het aangevraagde wordt voorzien. Dit blijkt onder meer uit het toepasselijk gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Heirweg-Driekoningen', waar strikte beperkingen inzake bouwhoogte worden gehanteerd, ook voor de betrokken bouwplaats.

De eerste verzoekende partij verzet zich om die reden dan ook tegen de oprichting van de vakwerkpyloon die het open landschap ter hoogte van de landschappelijke waardevolle Mandelvallei zal verstoren. De verzoekende partijen argumenteren dat de antenne van 27 meter hoog uit de ruime omgeving zichtbaar zal zijn en een dominante negatieve beelddrager zal worden in het landschap. Verder wijzen zij erop dat de locatie van de antenne beeldbepalend is vanuit de nabij gelegen gemeente Wakken en dat de beeldvorming van de eigen gemeente op die manier negatief zal beïnvloed worden.

De verzoekende partijen halen ook nog aan dat deze antenne afsteekt door zijn enorme hoogte, wat op die concrete plaats zelfs een verdubbeling van de bouwhoogte impliceert. Het toelaten van een dergelijke constructie heeft een enorme negatieve impact op de omgeving, die de eerste verzoekende partij via haar eigen planinitiatief, het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, wenste te ordenen.

De verzoekende partijen citeren artikel 2 van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur en stellen dat het vaste rechtspraak is van de Raad en van de Raad van State dat een gemeente een persoonlijk belang heeft bij een beroep inzake een aangelegenheid die het gemeentelijk belang raakt. Die rechtspraak is tot stand gekomen op grond van artikel 2 van het Gemeentedecreet, en werd opnieuw gecodificeerd in artikel 2 van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur.

De tweede verzoekende partij steunt haar belang op artikel 105, §2, 4° Omgevingsvergunningsdecreet. Zij heeft een ongunstig advies verleend zodat zij over het vereiste belang beschikt. Zij hoeft dus geen verdere hinder en nadelen aan te tonen nu zij van rechtswege belang heeft.

2.

De tussenkomende partij stelt dat de eerste verzoekende partij in het kader van haar stelplicht moet aantonen hoe de bestreden beslissing haar stedenbouwkundig beleid doorkruist. Volgens haar blijft de eerste verzoekende partij in gebreke om het beweerde stedenbouwkundig, milieu en landschappelijk beleid hard te maken en om de gevolgen van de bestreden beslissing voor het beweerde stedenbouwkundig, milieu- en landschappelijk beleid aan te tonen.

Het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kan bezwaarlijk aanzien worden als de uitdrukking van een beleid dat gericht is op het vrijwaren van het open en ongeschonden landschap en van het open zicht. De tussenkomende partij wijst erop dat zones binnen de contouren van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, die onder het gewestplan Roeselare-Tielt ingekleurd waren als agrarisch gebied, nu bestemd worden voor grootschalige bedrijven met toegelaten bouwhoogtes tot 18,5 meter. Verder haalt de tussenkomende partij aan dat het gebied reeds bebouwd was, onder meer met bedrijfsgebouwen, voorafgaand aan de aanname van het ruimtelijk uitvoeringsplan.

De tussenkomende partij voert aan dat in de zone voor ambachtelijke bedrijvigheid, waar de vergunde zendmast beoogd wordt, een bouwhoogte van 10 meter van toepassing is, maar dat voor silo's, verluchtingskanalen, rookkanalen en antennes een maximale bouwhoogte van 15 meter toegestaan wordt. Indien het beleid gericht zou zijn op het vrijwaren van het open en ongeschonden landschap van de vallei van de Mandel, zoals de eerste verzoekende partij beweert, kan bezwaarlijk een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aangenomen worden dat constructies met een hoogte tot 15 meter toestaat.

Het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan is bovendien niet gericht op het open en ongeschonden houden van het landschap, wat volgens de tussenkomende partij ook blijkt uit het gunstig advies van de tweede verzoekende partij naar aanleiding van de eerdere vergunningsaanvraag in 2013.

De tussenkomende partij stelt dat de tweede verzoekende partij op grond van artikel 105, §2, 4° van het Omgevingsvergunningsdecreet beroep kan instellen als zij tijdig advies heeft verstrekt of als zij ten onrechte niet om advies werd verzocht. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het advies werd gevraagd op 25 mei 2018, terwijl de tweede verzoekende partij pas op 17 juli 2018 een advies heeft uitgebracht, dat pas op 3 september 2018 werd opgeladen in het omgevingsloket. De tussenkomende partij is van oordeel dat de termijn van vijftig dagen om een advies uit te brengen werd overschreden. Het verzoek tot vernietiging uitgaande van de tweede verzoekende partij is bijgevolg onontvankelijk.

3.

De verzoekende partijen wijzen er in hun wederantwoordnota op dat de eerste verzoekende partij duidelijk aangeeft op welke punten haar stedenbouwkundige visie strijdt met de bestreden beslissing. Onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad stellen de verzoekende partijen dat dit niet alleen kan blijken uit een specifieke toelichting inzake het belang, maar ook uit de middelen. De verzoekende partijen voeren aan dat zij in onderhavig beroep niet alleen een afzonderlijke titel hebben gewijd aan het belang, maar dat alle middelen ook duidelijk betrekking hebben op de goede ruimtelijke ordening en op de onverenigbaarheid met het aldaar toepasselijke gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

De verzoekende partijen zijn van oordeel dat een korte toelichting volstaat waarom men het niet eens is met een stedenbouwkundige optie in de bestreden beslissing.

Tot slot wijzen de verzoekende partijen nog op het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan uit 2012 waarin reeds wordt verwezen naar de bijzondere landschappelijke kwaliteit van de omgeving. Als de bestreden beslissing in die omgeving een pyloon vergunt die (net niet) dubbel zo hoog is als de door het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vastgestelde maximale bouwhoogte, doorkruist zulks volgens haar niet alleen de beleidsvisie van de eerste verzoekende partij, maar ook het ter plaatse geldend gemeentelijke ruimtelijk uitvoeringsplan.

3.

De verzoekende partijen beklemtonen dat de tweede verzoekende partij wel een advies heeft verstrekt, dat door de verwerende partij in de bestreden beslissing wordt geciteerd en in de beoordeling wordt betrokken. Bijgevolg kan men niet voorhouden dat de tweede verzoekende partij geen zelfstandig beroepsrecht meer heeft omdat het advies gebeurlijk later in de procedure werd gebracht. Dit komt neer op een blind formalisme en een onevenredige beknotting van het recht op toegang tot de rechter wat terug te vinden is in artikel 13 van de Grondwet, artikel 6.1 en 13 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), artikel 14 IVBPR en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

De verzoekende partijen vervolgen dat de beperking van de toegang tot de Raad *in casu* tot doel heeft om de tweede verzoekende partij te dwingen om tijdig standpunt in te nemen en niet te wachten totdat de vergunningsbeslissing reeds is genomen vooraleer zich daartegen te verzetten. Het ontzeggen aan de tweede verzoekende partij van de toegang tot de rechter is volstrekt onevenredig met de doelstelling van deze maatregel.

In zoverre artikel 105, §2, 4° VCRO zo zou moeten gelezen worden dat de tweede verzoekende partij haar beroepsrecht verliest, ook al heeft zij wel degelijk een advies uitgebracht dat bovendien bij de besluitvorming kan worden betrokken, mag die beperking volgens de verzoekende partijen aldus niet toegepast worden wegens strijdigheid met de artikelen 6.1 en 13 EVRM, 14 IVBPR en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. De verzoekende partijen besluiten dat de supranationale regels op de interne regels primeren.

Beoordeling door de Raad

1. De eerste verzoekende partij

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest van 27 februari 2014 (nr. 32/2014) aangenomen dat het doorkruisen van het beleid van de gemeente kan blijken uit het feit dat het college van burgemeester en schepenen, als adviserende instantie in de bijzondere procedure, een ongunstig advies heeft verleend over een vergunningsaanvraag.

De tweede tussenkomende partij heeft een ongunstig advies uitgebracht op 17 juli 2018. Het project dat heeft geleid tot de bestreden beslissing wordt strijdig geacht met een goede ruimtelijke ordening, waarbij onder meer wordt gesteld dat een antenne van 27 meter hoog visueel storend zal zijn in de ruime omgeving en een dominante negatieve beeldrager wordt in het landschap. Het louter gegeven dat dit advies laattijdig werd uitgebracht is niet relevant in het kader van het aanvaarden van het belang van de eerste verzoekende partij.

Anders dan de tussenkomende partij betoogt, maakt de eerste verzoekende partij bovendien voldoende concreet aannemelijk in haar verzoekschrift dat de bestreden beslissing haar stedenbouwkundig gemeentelijk beleid doorkruist.

De exceptie wordt verworpen.

2. De tweede verzoekende partij

Op grond van artikel 105, §2, eerste lid, 4° van het Omgevingsvergunningsdecreet kan het college van burgemeester en schepenen *“als het tijdig advies heeft verstrekt of als het ten onrechte niet om advies werd verzocht”* een uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing over een omgevingsvergunning, genomen in laatste administratieve aanleg, bestrijden bij de Raad.

Artikel 67, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsbesluit) luidt als volgt:

“Bij een eerste adviesvraag worden voor de advisering de volgende vervalttermijnen gehanteerd :

1° door de afdeling RO en de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning :

a) zestig dagen als het een advies aan de POVC of de GOVC betreft;

b) vijftig dagen in alle andere gevallen dan het geval, vermeld in punt a);

2° door het adviserende schepencollege en de overige adviesinstanties: vijftig dagen.

Alle andere adviezen dan de adviezen, vermeld in het eerste lid, worden uitgebracht binnen een vervalttermijn van dertig dagen.

De vervalttermijnen, vermeld in het eerste en het tweede lid, gaan in op de dag na de ontvangst van de adviesvraag, conform paragraaf 1, van het bevoegde bestuur of de omgevingsvergunningscommissie.”

Uit deze bepaling volgt dat de tweede verzoekende partij over een *“vervaltermijn”* van vijftig dagen beschikt om haar advies te verlenen.

De tussenkomende partij voert aan dat het advies van de tweede verzoekende partij laattijdig is, omdat het pas op 3 september 2018 werd opgeladen in het omgevingsloket.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verwerende partij met een brief van 25 mei 2018 advies heeft gevraagd aan de tweede verzoekende partij. De Raad stelt vast dat de adviestermijn van vijftig dagen verstreek op 17 juli 2018, dit is de datum waarop de tweede verzoekende partij haar ongunstig advies heeft gedateerd. Dit advies werd pas opgeladen in het omgevingsloket op 3 september 2018.

Artikel 157 Omgevingsvergunningsbesluit bepaalt:

“Het gebruik van het uitwisselingsplatform zal gelden voor alle overheden. Met name zal via dit platform aan de verschillende instanties gevraagd worden om hun adviezen uit te brengen. Het te verstrekken advies zal eveneens via dit uitwisselingsplatform moeten verlopen.”

De tekst van artikel 157 Omgevingsvergunningsbesluit is duidelijk en voor geen interpretatie vatbaar. Hieruit blijkt, samen gelezen met artikel 67,§3 Omgevingsvergunningsbesluit en artikel

105, §2, eerste lid, 4° Omgevingsvergunningsdecreet, dat de vordering van de tweede verzoekende partij in beginsel onontvankelijk is. De tweede verzoekende partij betoogt niet en maakt niet aannemelijk dat het laattijdig uitbrengen van haar advies haar niet verwijtbaar is. Zij maakt niet aannemelijk dat de sanctie van artikel 105, §2, eerste lid, 4° Omgevingsvergunningsdecreet strijdig is met het recht op toegang tot de rechter.

De exceptie is gegrond.

De eerste verzoekende partij wordt hierna “*verzoekende partij*” genoemd.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.3.1, §1, eerste lid *juncto* §2, 1° en 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), van het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij stelt dat de bestreden beslissing volgt op een eerdere weigering voor een zendmast op dezelfde locatie omwille van de negatieve impact op het bijzondere landschap.

Zij voert aan dat dezelfde bezwaren inzake de impact op het landschap opnieuw naar boven kwamen, zowel in de verleende adviezen als in de bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek werden ingediend. In de bezwaarschriften wordt de klemtoon gelegd op de negatieve visuele impact van de aangevraagde zendmast en wordt verwezen naar de uitzonderlijke landschappelijke waarde van de Mandelvallei. Zowel de gemeentelijke omgevingsambtenaar als de eerste verzoekende partij verleenden een negatief advies.

De verzoekende partij is van oordeel dat uit de eerdere eigen beslissing van de verwerende partij, de bezwaren en de verleende adviezen duidelijk blijkt dat de bouwplaats volstrekt ongeschikt is voor de inplanting van een zendmast. De onmiddellijke omgeving wordt niet gekenmerkt door hoge constructies, waardoor de zendmast een dominante negatieve beeldrager wordt. Deze mast zal bovendien zeer zichtbaar zijn langs de Wakkensesteenweg, komende vanuit Wakken. Volgens de verzoekende partij is de negatieve landschappelijke impact des te erger doordat de mast ook een invloed zal hebben op de landschappelijk waardevolle Mandelvallei en het beschermde dorpsgezicht van Wakken. Daarnaast blijkt er ook naast de bouwplaats een geïnventariseerde hoeve en maalderij te liggen.

De verzoekende partij voert aan dat een verantwoording voor die totale ommekeer van de visie verwerende partij nauwelijks terug te vinden is in de bestreden beslissing. Gebeurlijke overeenkomsten met de overheid mogen de beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid op geen enkele wijze moduleren. De verwerende partij mag zich bij de beoordeling van de impact van het aangevraagde op het landschap niet laten leiden door de mogelijke bedrijfseconomische voordelen die een bepaalde inplanting zou kunnen hebben.

De verzoekende partij stelt dat het landschap een belangrijke in aanmerking te nemen factor is, zeker wanneer, zoals *in casu*, er zich in de omgeving specifieke omgevingskenmerken bevinden, zoals bijvoorbeeld een riviervallei. De rechtsgrond is in dat geval niet het Inrichtingsbesluit, maar wel artikel 4.3.1, §1, eerste lid, *juncto* §2, 1° en 2 VCRO. Onder verwijzing naar rechtspraak van

de Raad argumenteert de verzoekende partij dat de inplanting van een nieuwe constructie, zelfs in een industriegebied, op die wijze toch kan nopen tot een bijzondere aandacht voor het landschap. De verwerende partij kon volgens haar niet voorbijgaan aan de bijzondere landschappelijke waarden ter zake, enkel en alleen omdat dit voor de aanvrager bepaalde bedrijfseconomische voordelen heeft. De verwijzingen naar de gesloten overeenkomsten of de noodzaak een de antenne kunnen de bestreden beslissing dan ook niet dragen.

De verzoekende partij vervolgt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing voor het overige enkel haar eigen beslissing van een aantal jaar geleden tegenspreekt. Dergelijke motivering volstaat niet in het licht van de eerdere eigen beslissing van de verwerende partij en alle bezwaren en negatieve adviezen.

De overweging dat de zendmast een handeling van algemeen belang is, heeft niets te maken heeft met de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, maar kadert binnen de conformiteit aan de bestemmingsvoorschriften.

De verzoekende partij merkt op dat de vergunning in 2013 geweigerd werd omdat er in de omgeving geen hoge constructies aanwezig zijn. De afwezigheid van die hoge elementen vormt nu plots, zonder enige duiding, de verantwoording waarom de zendmast wel kan worden ingeplant.

De verzoekende partij vervolgt dat de vergunningverlenende overheid niet in de plaats van de aanvrager op zoek moet gaan naar een betere locatie voor de aangevraagde constructie. Dat betekent ook omgekeerd dat de verwerende partij de vergunning niet zomaar kan verlenen enkel omdat de aanvrager de indruk wekt dat er geen alternatief zou zijn. Dit niet in het minst omdat de verwerende partij in haar eerdere weigeringsbeslissing zelf suggereerde om *“de bouw van het zendstation op ruimere afstand te voorzien van de Mandelvallei en het beschermde dorpsgezicht van Wakken”*.

De verzoekende partij besluit dat de verwerende partij niets meer doet dan bevestigen dat de zendmast een negatieve impact zal hebben op het landschap en op de specifieke omgevingskenmerken, maar daar vervolgens aan voorbij gaat omdat *“deze KMO-zone (...) wel de aangewezen locatie [is] voor de inplanting van de nieuwe pyloon”*. Dit klemmt des te meer, omdat de verwerende partij een zendmast toelaat in een KMO-zone waar de bouwhoogte uitdrukkelijk beperkt is tot maximaal 15 meter.

2.

De verwerende partij antwoordt dat in de bestreden beslissing eerst wordt vastgesteld dat de voor de vergunning aangevraagde stedenbouwkundige handelingen als van algemeen belang kunnen worden beschouwd worden met een ruimtelijk beperkte impact. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk concreet beoordeeld of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden aan de hand van de aard en de omvang van het project en het ruimtelijke bereik van de effecten van de handelingen. Vervolgens wordt vastgesteld dat de beoordeling van de beperkte ruimtelijke impact en het ruimtelijk functioneren (in de verklarende nota) van de aanvrager wordt onderschreven, waarna de verwerende partij overgaat tot het citeren van de passage uit de bestreden beslissing die betrekking heeft op de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Volgens de verwerende partij volgt uit deze beoordeling dat zij wel degelijk de onmiddellijke omgeving als de ruimere omgeving van de plaats van de aanvraag betrokken heeft bij de beoordeling van de aanvraag. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld waar de huidige aanvraag afwijkt van de vroeger geweigerde aanvraag en dat ze door de geringere impact thans kan vergund worden. Zij besluit dat zij de goede ruimtelijke ordening op redelijke wijze heeft beoordeeld en voldoende heeft gemotiveerd.

Tot slot merkt de verwerende partij op dat zij de vermelding van de overeenkomst tussen de overheid en de verschillende telecomoperatoren om een voldoende bereikbaarheid en dekking voor de mobiele telefonie en dataverbindingen te creëren niet heeft meegenomen in de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, maar wel als element van algemeen belang waarmee terdege rekening kon worden gehouden om af te wijken van de stedenbouwkundige voorschriften conform artikel 4.4.7, §2 VCRO.

3.

De tussenkomende partij merkt op dat de verzoekende partij geen schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Volgens de tussenkomende partij is de kritiek beperkt tot het gebrek aan afdoende motieven in de bestreden beslissing waaruit moet blijken waarom is afgeweken van de eerdere weigeringsbeslissing, de uitgebrachte bezwaren en het advies van de tweede verzoekende partij. De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij foutief of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld over de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De tussenkomende partij vervolgt dat de verzoekende partij er ten onrechte van uitgaat dat een eerdere weigeringsbeslissing quasi bindend moet zijn voor een vergunningverlenende overheid. De verwerende partij heeft bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening gehouden met de eerdere aanvraag, waarbij zij wijst op de volgende zin in de bestreden beslissing: *“Een eerdere aanvraag van Base voor het plaatsen van een pyloon werd in 2013 geweigerd vanwege te grote impact op de Mandelvallei (dossier 8.00/37017/443.2)”*. De hoogte van de zendmast (27 meter) verschilt van deze die het voorwerp uitmaakte van de eerdere weigeringsbeslissing (30 meter).

De tussenkomende partij is van oordeel dat het louter verwijzen naar een eerdere weigeringsbeslissing en de daarin opgenomen motivering niet volstaat. Nog afgezien van de vaststelling dat één eerdere weigeringsbeslissing bezwaarlijk als een vaste gedragslijn kan beschouwd worden waarop de verzoekende partij kon vertrouwen, komt het aan de verzoekende partij toe om aan te tonen dat de verwerende partij niet in alle redelijkheid heeft kunnen besluiten tot de functionele inpasbaarheid van het aangevraagde. De tussenkomende partij ziet niet in hoe de verzoekende partijen zich op een vaste gedragslijn kunnen beroepen, nu zij zelf geen vaste gedragslijn hebben aangenomen: de tweede verzoekende partij heeft destijds zelf een gunstig advies uitgebracht over de aanvraag die heeft geleid tot de eerdere weigeringsbeslissing.

De tussenkomende partij is van oordeel dat in de bestreden beslissing afdoende rekening is gehouden met het weigeringsmotief uit de eerdere weigeringsbeslissing van 26 augustus 2013. De verwerende partij is tot deze beoordeling gekomen op grond van een afweging met kennis van zaken. De verzoekende partij betwist de juistheid van deze overwegingen niet, maar beperkt zich tot het aanvoeren van haar eigen beoordeling (die strijdt met hun beoordeling ten tijde van de eerste aanvraag) dat de bouwplaats niet geschikt is voor de inplanting van een zendmast. Uit de beschrijving van de aanvraag in de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zich terdege bewust was van de hoogte van de pyloon en van de aanwezigheid van technische installaties. De tussenkomende partij stelt dat de verwerende partij in alle redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de ruimtelijke impact beperkt is.

Volgens de tussenkomende partij valt het niet te betwisten dat de kwalificatie van de beoogde handelingen als handelingen van algemeen belang onmiskenbaar in de beoordeling van de functionele inpasbaarheid kaderen. Uit deze overweging blijkt dat de verwerende partij heeft willen aangeven dat dergelijke handelingen best in de nabijheid van de gebruikers van de telecomactiviteiten worden ingeplant. De tussenkomende partij meent dat deze overweging niet gekoppeld wordt aan het aspect van de impact van het beweerde bijzondere landschap.

De tussenkomende partij vervolgt dat evenmin een argument kan geput worden uit de beschrijving van de kenmerken van de omgeving. De verzoekende partij betwist de juistheid van de opgegeven beschrijving niet, evenmin de vaststelling dat de Mandelvallei zich op ongeveer 400 meter bevindt. De verwerende partij heeft de afwezigheid van bestaande gebouwen en infrastructuur bovendien niet gehanteerd als argument ter verantwoording van de aanvaardbaarheid van het aangevraagde. Volgens de tussenkomende partij wordt met de betrokken overweging louter aangegeven waarom in het licht van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie op grond waarvan een operator alles in het werk dient te stellen om in de mate van het mogelijke reeds bestaande steunen te gebruiken, *in casu* aan deze inspanningsverbintenis niet tegemoet kon gekomen worden.

De verzoekende partijen toont niet aan waarom het landschap van de Mandelvallei bijzonder is en op welke wijze de betrokken zendmast daaraan afbreuk doet. De tussenkomende partij wijst op de ligging van de Mandelvallei op een 400-tal meter, de ligging van de inplantingsplaats in een zone voor ambachtelijke bedrijvigheid, de aanwezigheid van zones voor grootschalige bedrijven, een gemengde zone voor wonen en zones voor wonen tussen de inplantingsplaats en de Mandelvallei, de ligging midden in een bedrijventerrein en de aanwezigheid van een groot kartonnagebedrijf aan de overzijde van de Heirweg. Het valt moeilijk in te zien hoe de inplanting van een pyloon met ranke vormgeving enige impact kan hebben op dit *'bijzonder'* landschap van de Mandelvallei. Hetzelfde geldt voor het dorpsgezicht van Wakken dat zich nog op ruimere afstand van de inplantingsplaats bevindt.

De tussenkomende partij argumenteert nog dat de verzoekende partij geen belang heeft om een argument te putten uit de beweerde onvoldoende beantwoording van de ingediende bezwaren, nu zij zelf geen bezwaarindieners zijn. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing afdoende dat met deze bezwaren rekening werd gehouden, zonder dat het vereist is puntsgewijs op elk bezwaar in te gaan.

Volgens de tussenkomende partij kon de verwerende partij voorbijgaan aan het advies van de tweede verzoekende partij, omdat het laattijdig was en bijgevolg geacht werd gunstig te zijn. De tussenkomende partij merkt op dat de motivering van dit advies quasi identiek is aan de motivering uit de eerdere weigeringsbeslissing. De tussenkomende partij is van oordeel dat de bestreden beslissing afdoende op de motivering van de eerdere weigeringsbeslissing is ingegaan, waardoor een bijkomende motivering ten opzichte van het laattijdig negatief advies niet vereist is.

Waar de verzoekende partij voorhoudt dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening gemoduleerd is door bedrijfseconomische motieven, geeft zij een verkeerde lezing aan deze overweging. Hoogstens wordt hiermee aangegeven vanuit welke doelstelling de vergunningsaanvraag is ingegeven. De tussenkomende partij stelt dat de verwijzing in de algemene aanhef van de rubriek *'Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening'* en voorafgaand aan de beoordeling van de diverse criteria geen afbreuk doet aan de beoordeling van de functionele inpasbaarheid.

4.

De verzoekende partij benadrukt in haar wederantwoordnota dat zij in hoofdzaak heeft aangetoond dat de motivering over de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening volstrekt ontoereikend en afdoende is. De verzoekende partijen wijzen op de verscherpte motiveringsplicht in hoofde van de verwerende partij wanneer zij met haar beslissing ingaat tegen de verleende adviezen, de ingediende bezwaren en eigen eerdere beslissingen.

De verzoekende partij stelt vast dat de verwerende partij het advies van de tweede verzoekende partij niet laattijdig heeft verklaard en dat zij de motieven van dit advies heeft overgenomen in de

bestreden beslissing. De verwerende partij moet in dat geval bij de motivering van haar beslissing rekening houden met dit advies.

De verzoekende partij betwist dat zij een “*quasi bindend*” karakter heeft toegedicht aan de eerdere weigeringsbeslissing van de verwerende partij. Wel geeft dit aanleiding tot een verscherpte motiveringsplicht. Een pyloon van 27 meter hoog in plaats van 30 meter maakt visueel nauwelijks enig verschil. De verwerende partij erkent dat er een impact zal zijn op de Mandelvallei, maar gaat hieraan voorbij op grond van de nietszeggende bewering dat “*deze KMO-zone (...) wel de aangewezen locatie [is]*”. De KMO-zone waarnaar verwezen wordt is evenwel een zone waar de bouwhoogte beperkt is tot 10 meter en voor bepaalde elementen, zoals een mast, tot maximaal 15 meter.

De verzoekende partij heeft aangetoond dat de weinige motieven die de verwerende partij naar voor heeft gebracht, de bestreden beslissing in het licht van de verscherpte motiveringsplicht niet afdoende schragen in het licht van de aangevoerde concrete grieven. Het cultuur-historisch aspect werd niet behandeld. Aan de ernstige negatieve landschappelijke impact wordt voorbijgegaan om de enkele reden dat de zendmast bedrijfseconomisch noodzakelijk zou zijn. De verdere motieven omvatten een louter feitelijke beschrijving van de omgeving of negeren van wat in de eerdere weigeringsbeslissing wordt gesteld. Aan de decretaal verplichte beoordeling van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving mag niet worden voorbij gegaan op grond van de bestemming van het gebied, het weze industriegebied of, zoals *in casu*, KMO-zone.

De negatieve impact op het bijzonder landschap van de Mandelvallei wordt door de verwerende partij zelf niet alleen erkend in de eerdere weigeringsbeslissing maar ook in de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1. De relevante regelgeving en beginselen van behoorlijk bestuur

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, d) VCRO volgt dat een vergunning moet geweigerd worden als de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Het vergunningverlenende bestuursorgaan onderzoekt overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening. Zij betreft de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling en houdt daarbij rekening met de ingediende bezwaren en adviezen. In de mate zij daarvan afwijkt, geldt een verscherpte motiveringsplicht.

De Raad kan zijn beoordeling over de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. Bij de uitoefening van het wettigheidsstoezicht onderzoekt de Raad of de administratieve overheid haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend. Hij gaat na of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert dat het vergunningverlenend bestuursorgaan een beslissing neemt na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante gegevens. Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet een vergunningverlenende overheid de redenen vermelden die verband houden met de goede ruimtelijke ordening waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. De Raad mag slechts rekening houden met de motieven vermeld in de bestreden beslissing.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

De artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet concretiseren deze beginselen voor eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die rechtsgevolgen hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur.

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat een recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn zodat de rechtzoekende zijn rechtshandeling op voorhand kan inschatten en moet kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Het vertrouwensbeginsel is hier eveneens een uitdrukking van aangezien het betekent dat de rechtzoekende mag voortgaan op eerdere houdingen of door een overheid ingenomen standpunten.

Dit betekent niet dat de verwerende partij tegenover een vroegere beoordeling geen gewijzigd standpunt kan innemen. Voorwaarde is wel dat dit gewijzigd standpunt volgt uit een nieuw onderzoek van de feitelijke gegevens van de zaak en dat dit standpunt niet berust op onjuiste gronden.

2. Vergelijking tussen de vorige en de huidige aanvraag

De projectsite is gesitueerd op een terrein in een bedrijvenzone aan de rand van de Mandelvallei, gelegen aan de Heirweg 226 te Wielsbeke met kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummer 2y.

Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de tussenkomende partij een eerste aanvraag tot het bouwen van een nieuw zendstation voor mobiele communicatie op deze locatie bij de verwerende partij in 2013 heeft ingediend. De aanvraag beoogde toen de oprichting van een mast in vakwerk van 30 meter hoog waarop antennes worden geplaatst.

De verwerende partij weigert deze aanvraag op 26 augustus 2013 en overweegt:

“ ...

De inrichting van het terrein wordt geregeld door het gemeentelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan, waarin de afwijkende bouwhoogtes (voor silo's, antennes en dergelijke) beperkt worden tot 15.00m. Bijgevolg is de aanvraag in strijd met het plan.

De antenne van 30m hoog is een verdubbeling van de aanvaardbare hoogte en zal uit de ruime omgeving zichtbaar zijn en wordt een dominante negatieve beelddrager in het landschap. De locatie van de antenne staat in de vista komende vanuit Wakken en wordt geplaatst op een overgangszone tussen een bebouwde kern en de landschappelijk waardevolle Mandelvallei. De vista's uit het beschermde dorpsgezicht van Wakken wordt door de plaatsing van deze mast ernstig verstoord. In de omgeving zijn geen hoge elementen waar te nemen die een hoge constructie van 30m hoog kunnen verantwoorden.

Gelet op de boven vermelde argumenten wordt voorgesteld omwille van de visueel landschappelijke impact, de bouw van het zendstation op ruimere afstand te voorzien van de Mandelvallei en het beschermde dorpsgezicht van Wakken.

Overwegend bovenstaande motivering; overwegend het gunstig advies eventueel met opgelegde voorwaarden van het college van burgemeester en schepenen; van zowel de Federale Overheidsdienst (Luchtvaart) als Onroerend Erfgoed (in het kader van het beheer

van het archeologisch patrimonium); overwegend het negatieve advies van afdeling Onroerend Erfgoed; overwegend het resultaat van het openbaar onderzoek en de evaluatie ervan is het project niet aanvaardbaar.
...

Vervolgens dient de tussenkomende partij op 30 april 2018 een nieuwe aanvraag in voor de plaatsing van een nieuwe telecommunicatiestation op dezelfde locatie als de eerste aanvraag, met name Heirweg 226 te Wielsbeke. De aanvraag voorziet in het plaatsen van een nieuwe vakwerkpyloon met een hoogte van 27 meter voor zendinstallaties en het plaatsen van bijhorende technische kasten.

De verwerende partij verleent met de thans bestreden beslissing de omgevingsvergunning en overweegt:

“ ...

- functionele inpasbaarheid

Een zendstation is een installatie die kan worden beschouwd als een werk van algemeen belang. Er moet naar gestreefd worden om de gemeenschapsvoorzieningen en de openbare nutsvoorzieningen, welke in directe relatie staan met de levensfunctie, in te planten in de nabijheid van o.a. woonwijken en bedrijventerreinen. Hierdoor kunnen deze inrichtingen hun specifieke taak naar behoren vervullen.

De omgeving is gekenmerkt door eengezinswoningen, en verschillende bedrijven. Aan de overzijde van de Heirweg bevindt zich een groot kartonagebedrijf. De pyloon wordt ingeplant in het midden van het bedrijventerrein die volop in ontwikkeling is op de achterzijde van het terrein van de autowerkplaats. De Mandel ligt op ongeveer 400m van de inplanting vakwerkpyloon.

Duurzaam omspringen met de beschikbare ruimte impliceert dat bij ruimtelijke ingrepen gestreefd moet worden naar oplossingen die de additionele visuele druk of impact op een gebied of locatie zoveel mogelijk minimaliseren. Daarom moet steeds gezocht worden naar mogelijkheden tot bundeling van de basisstations met bestaande gebouwen en infrastructuren en naar mogelijkheden tot medegebruik van bestaande basisstations in bestaande netwerken. Hoge gebouwen of andere bruikbare structuren die als rechtstreekse antennedragers zouden kunnen dienen, zijn echter in de nabije omgeving niet terug te vinden waardoor het bouwen van een nieuwe pyloon noodzakelijk is geworden.

Een eerdere aanvraag van Base voor het plaatsen van een pyloon werd in 2013 geweigerd vanwege de te grote impact op de Mandelvallei (dossier 8.00/37017/443.2).

Zoals eerder aangehaald is de voorgestelde oppervlakte en hoogte voor het nieuwe basisstation noodzakelijk voor het optimaal functioneren ervan. T.o.v. deze eerdere aanvraag is de pyloon 3m lager. De technische kasten worden aan de voet van de pyloon geplaatst waardoor de totaal te gebruiken oppervlakte voor het nieuwe telecomstation beperkt blijft.

De pyloon zal inderdaad zichtbaar zijn in de omgeving en impact op de vista vanuit de Mandelvallei zal er zijn, maar deze KMO-zone is wel de aangewezen locatie voor de inplanting van de nieuwe pyloon.

De voorliggende aanvraag is functioneel inpasbaar.

...”

3. Onderzoek van het middel

Uit de hierboven geciteerde overwegingen blijkt dat de verwerende partij over de functionele inpasbaarheid in de thans bestreden beslissing een diametraal andere visie hanteert dan in 2013, specifiek wat betreft de zichtbaarheid en de impact op het landschap,

Uit de overwegingen van de weigeringsbeslissing van de verwerende partij van 26 augustus 2013 volgt dat de verwerende partij van mening was dat een vakwerkpyloon met een hoogte van 30 meter vanuit de ruime omgeving zichtbaar is, een dominante negatieve beelddrager wordt in het landschap en de vista's uit het beschermde dorpsgezicht van Wakken ernstig zal verstoren. Omwille van de visueel landschappelijke impact wordt voorgesteld om de bouw van het zendstation op ruimere afstand van de Mandelvallei en het beschermde dorpsgezicht van Wakken te voorzien.

De nu voorliggende aanvraag is slechts in beperkte mate aangepast ten opzichte van de plannen die tot de weigeringsbeslissing van 26 augustus 2013 hebben geleid. De thans aangevraagde vakwerkpyloon is drie meter lager dan de vorige aanvraag maar bedraagt nog steeds 27 meter, wat in alle redelijkheid nog steeds een dominante beelddrager is in het landschap. De locatie is niet gewijzigd.

Wanneer de verwerende partij in haar beoordeling afwijkt van een door haar eerder ingenomen standpunt met betrekking tot de functionele inpasbaarheid van het aangevraagde en nu oordeelt dat de aanvraag toch in overeenstemming kan gebracht worden met de goede ruimtelijke ordening, mag van haar worden verwacht in het licht van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dat zij haar beslissing op dit punt des te concreter en zorgvuldiger motiveert.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij nu een louter tegenovergesteld standpunt inneemt zonder dat daarvoor in de stukken van het dossier of in de bestreden beslissing een concrete en afdoende motivering kan gevonden worden. In de weigeringsbeslissing van 26 augustus 2013 werd gesuggereerd om *“omwille van de visueel landschappelijke impact, de bouw van het zendstation op ruimere afstand te voorzien van de Mandelvallei en het beschermde dorpsgezicht Wakken”*. Uit de thans bestreden beslissing blijkt dat dit zendstation op dezelfde locatie wordt voorzien, waarbij de verwerende partij bij haar beoordeling en motivering niet verder komt dan te erkennen dat de pyloon zichtbaar zal zijn in de omgeving en dat er impact zal zijn op de vista vanuit de Mandelvallei, maar dat deze KMO-zone *“de aangewezen locatie”* is voor de inplanting van de nieuwe pyloon. Dergelijk motief biedt geen afdoend antwoord op de negatieve ruimtelijke landschappelijke impact, zoals deze blijkt uit de vorige beslissing.

Daarnaast stelt de Raad ook vast dat de tweede verzoekende partij in haar advies van 17 juli 2018 ongunstig heeft geadviseerd, waarbij zij de motieven uit de eerdere weigeringsbeslissing van de verwerende partij van 26 augustus 2013 herneemt.

De Raad besluit dat de motivering in de bestreden beslissing niet voldoet in het licht van de verstrengde motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, omwille van het afwijken van het ongunstig advies van de tweede verzoekende partij en in het licht van het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel gelet op de weigeringsbeslissing van 26 augustus 2013. De verwerende partij maakt niet aannemelijk waarom het aangevraagde project, tegen het advies van de tweede verzoekende partij en tegen een eerdere weigeringsbeslissing in, nu wel als verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening kan worden beschouwd wat betreft de functionele inpasbaarheid.

Het middel is gegrond.

B. Tweede middel – tweede onderdeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a) en 4.4.7, §2 VCRO, van artikel 3, §2, eerste lid, 12°, derde en vierde lid van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2 en artikel 4.7.1, §2, tweede lid VCRO (hierna: Besluit Handelingen Algemeen Belang), van de stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Heirweg-Driekoningen’, van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet en van het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De aanvraag valt onder artikel 3, §2, 12° van het Besluit Handelingen Algemeen Belang. Dit betekent dat de vergunningverlenende overheid concreet moet nagaan *“of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, aan de hand van de aard en de omvang van het project en het ruimtelijk bereik van de effecten van de handelingen”*. Volgens de verzoekende partij moet bij de vraag of er sprake is van een ruimtelijk beperkte impact nagegaan worden of er niet beter eerst een ruimtelijk uitvoeringsplan wordt opgemaakt gelet op de aanwezigheid van locatiealternatieven of omwille van problemen met de ruimtelijke inpassing.

De verzoekende partijen voert aan dat de aangevraagde constructie:

- a) aanleiding kan geven tot een afweging van verschillende alternatieven voor de inplanting daarvan en
- b) een problematische ruimtelijke inpassing kent.

Ze wijst erop dat de verwerende partij de eerste vergunning heeft geweigerd omdat een alternatieve locatie moest gezocht worden, mede onder verwijzing naar de sterke landschappelijke impact van de constructie. In het advies van de gemeentelijke omgevingsambtenaar en van de tweede verzoekende partij wordt aangehaald dat er een sterke landschappelijke impact is én dat alternatieve locaties moeten overwogen worden, nu de zendmast niet ten dienste staat van het voorzien van een signaal op die locatie.

Volgens de verzoekende partij bevat de bestreden beslissing geen eigen motivering of verantwoording waarom er *in casu* nog sprake kan zijn van een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact. De verwerende partij verwijst slechts naar wat de aanvrager daarover in de aanvraag heeft geschreven en sluit zich daar zonder meer bij aan. Het louter ongemotiveerd *“onderschrijven”* van het standpunt van de aanvrager, die de landschappelijke impact van de aanvraag minimaliseert, vormt geen afdoende motivering in een dossier waar ernstige bezwaren en negatieve adviezen zijn ingediend over de landschappelijke impact van de aangevraagde zendmast.

De verzoekende partij argumenteert verder dat de voorwaarden waaronder een afwijking kan worden verleend restrictief moeten geïnterpreteerd. Een loutere bevestiging in de bestreden beslissing dat gaat om een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact is volstrekt ontoereikend. Volgens de verzoekende partij is de motiveringsplicht geschonden. Bovendien heeft de verwerende partij niet onderzocht of overeenkomstig artikel 3, §2 Besluit Handelingen Algemeen Belang *“de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het*

gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, aan de hand van de aard en de omvang van het project en het ruimtelijk bereik van de effecten van de handelingen”.

De verzoekende partij besluit dat de zendmast gelet op de negatieve landschappelijke impact in redelijkheid niet meer kan aanzien worden als een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact. Minstens moet worden vastgesteld dat uit de bestreden beslissing volstrekt niet blijkt dat de verwerende partij hier een ernstig onderzoek heeft aan gewijd.

2.

De verwerende partij is van oordeel dat in de bestreden beslissing duidelijk werd vastgesteld dat de uitzondering van artikel 4.4.7, §2 VCRO mag worden aangenomen ook in het kader van een verscherpte motiveringsplicht. Voor het overige verwijst de verwerende partij naar de weerlegging onder het eerste middel.

3.

De tussenkomende partij betoogt dat de verzoekende partij niet preciseert op welke wijze het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel concreet geschonden zijn door de bestreden beslissing.

Ze voert aan dat de verzoekende partij uitsluitend de schending van de formele motiveringsplicht aanvoert en niet de schending van de materiële motiveringsplicht.

Wat betreft de alternatievenafweging voert de tussenkomende partij aan dat uit het verzoekschrift niet duidelijk blijkt welk punt de verzoekende partij hiermee willen maken. De verzoekende partij werpt immers niet op dat *in casu* een onvoldoende alternatievenafweging is gebeurd. De verzoekende partij kan niet verwijzen naar de weigeringsbeslissing van 26 augustus 2013 omdat deze vergunning niet geweigerd is wegens strijdigheid met de bestemming en de niet-ervulling van de voorwaarden van artikel 4.4.7, §2 VCRO en van het Afwijkingsbesluit, maar wel op grond van de toets van een goede ruimtelijke ordening. Het negatief advies van de tweede verzoekende partij is volgens haar niet relevant omdat het laattijdig is.

In de verklarende nota bij de vergunningsaanvraag en in de bestreden beslissing zijn overwegingen gewijd aan de uitgevoerde alternatievenafweging. Het tweede middelonderdeel is gesteund op een foutieve aanname en voldoet niet aan de stelplicht die rust op de verzoekende partij.

Ondergeschikt stelt de tussenkomende partij dat er wel degelijk een alternatievenafweging is voorafgegaan aan de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO in de bestreden beslissing. Zij verwijst naar de verklarende nota bij de vergunningsaanvraag, waaruit duidelijk blijkt dat de verscheidene alternatieven in overweging zijn genomen vooraleer definitief voor de huidige projectsite is gekozen.

De tussenkomende partij argumenteert verder dat de verwerende partij zich de argumentatie van de tussenkomende partij eigen heeft gemaakt. De bestreden beslissing bevat een formele motivering van de afwijkmogelijkheid van artikel 4.4.7, §2 VCRO en van artikel 3, §2 van het Afwijkingsbesluit. De vaststelling dat de verwerende partij in haar motivering van de ruimtelijke beperkte impact steunt op elementen die zijn aangereikt in de vergunningsaanvraag, tast de pertinentie van de gegeven motivering niet aan.

De tussenkomende partij betwist verder dat op de vergunningverlenende overheid een verstrengde motiveringsplicht rust bij de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO. De argumentatie van de verzoekende partijen heeft betrekking op de afwijkmogelijkheid inzake clichering voor windturbines en windturbineparken neergelegd in artikel 4.4.9 VCRO, maar wordt niet geconcretiseerd op artikel 4.4.7, §2 VCRO.

De tussenkomende partij is van oordeel dat de bestreden beslissing op afdoende wijze de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO en van artikel 3, §2 van het Afwijkingsbesluit motiveert. De verzoekende partij voert niet aan dat de opgegeven motieven haar niet in staat stellen om de beweegredenen van de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO te kennen en/of dat deze motieven niet deugdelijk zijn in die zin dat zij zouden steunen op foutieve gegevens.

4.

De verzoekende partij argumenteert in haar wederantwoordnota dat de tussenkomende partij de motiveringsplicht wil reduceren tot een zuivere formele motiveringsplicht. Ze wijst op de laatste zin van artikel 3 van de Motiveringswet, die inhoudt dat de uitdrukkelijke motivering ook afdoende moet zijn, wat betekent dat de opgegeven motieven voldoende duidelijk en draagkrachtig dienen te zijn. De verzoekende partij vervolgt dat uit het dossier en de verleende adviezen blijkt dat niet aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 4.4.7, §2 VCRO *juncto* artikel 3, §2 van het Besluit van 5 mei 2000 is voldaan, zodat ook die bepalingen rechtstreeks geschonden zijn. In wezen zit daarin ook vervat dat niet aan de materiële toepassingsvoorwaarden van deze afwijkingsregeling is voldaan. De verzoekende partij meent dat het volstaat om de schending van deze artikelen aan te voeren. Het is niet voldoende dat de verwerende partij louter standpunten tegenover elkaar plaatst, zij moet ook een eigen onderbouwd standpunt innemen.

De discussie of er nu wel of niet een verscherpte motiveringsplicht geldt wanneer gebruik gemaakt wordt van een afwijkingsregeling is volgens de verzoekende partij een discussie over het geslacht der engelen. In de bestreden beslissing moet specifiek en op afdoende wijze gemotiveerd worden waarom de afwijkingsregeling wordt toegepast.

Tot slot stelt de verzoekende partij nog dat zij ook heeft aangetoond dat de aangevraagde zendmast, *in casu* ook in redelijkheid niet onder de afwijkingsregeling van artikel 4.4.7, §2 VCRO *juncto* artikel 3, §2 van het Besluit van 5 mei 2000 kan worden gebracht. Volgens de verzoekende partij is een dergelijke alternatievenafweging *in casu* duidelijk aan de orde, nu er om die reden werd geweigerd in 2013 en er ook op dit punt negatief werd geadviseerd door de tweede verzoekende partij. Bovendien kon geen gebruik gemaakt worden van de afwijkingsregeling omdat de ruimtelijke inpassing problematisch is. De verwerende partij heeft dit reeds in 2013 in de weigeringsbeslissing gesteld en het wordt evenmin ontkend in de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1. De regelgeving en beginselen van behoorlijk bestuur

Op grond van artikel 4.3.1, §1, 1°, a) VCRO moet een stedenbouwkundige vergunning worden geweigerd wanneer het aangevraagde onverenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, tenzij daarvan oprechtsgeldige wijze kan worden afgeweken.

Artikel 4.4.7, §2 VCRO voorziet in een afwijkingsmogelijkheid van de planologische bestemming voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijke beperkte impact hebben. Dit artikel, zoals van toepassing, bepaalt:

“§2. In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.

...

Het uitgangspunt van de thans geldende afwijkingsbepaling van artikel 4.4.7, §2 VCRO is dat de ruimtelijke en planologische impact van een project, en de mogelijkheid tot alternatieve locaties, onderzocht worden, en, daaraan gekoppeld, het nut of de noodzaak van een voorafgaandelijk planningsinitiatief.

Artikel 3, §2, eerste lid van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang, zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 9 oktober 2015 (B.S. 12 november 2015), bepaalt onder meer:

“§2. Naast de handelingen, vermeld in paragraaf 1, kunnen de volgende handelingen van algemeen belang beschouwd worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben als vermeld in artikel 4.4.7, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De handelingen hebben betrekking op:

...

12° de aanleg, wijziging of uitbreiding van al dan niet draadloze communicatienetwerken, zoals telefoonverkeer, televisie en internet, en de aanhorigheden met het oog op de exploitatie, zoals pylonen, masten, voedings- en schakelkasten, als de pylonen minstens 20 meter hoog zijn;

...

De handelingen, vermeld in het eerste lid, die niet onder paragraaf 1 vallen, mogen niet worden uitgevoerd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, tenzij die handelingen door de aard, ligging en oppervlakte ervan geen significante impact hebben op het ruimtelijk kwetsbare gebied.

De vergunningsaanvrager die de handelingen, vermeld in het eerste lid, wil uitvoeren, motiveert in zijn vergunningsaanvraag waarom die handelingen een ruimtelijk beperkte impact hebben.

De bevoegde overheid, vermeld in artikel 15 en 52 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, beoordeelt concreet of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, aan de hand van de aard en de omvang van het project en het ruimtelijke bereik van de effecten van de handelingen.

Een combinatie van de handelingen, vermeld in de paragrafen 1 en 2 of in paragraaf 2 alleen, kan ook beschouwd worden als een handeling van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact heeft als vermeld in artikel 4.4.7, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

...

Uit artikel 3, §2 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang volgt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan concreet onderzoekt of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, aan de hand van de aard en de omvang van het project en het ruimtelijk bereik van de effecten van de handelingen.

De verwerende partij beschikt bij de beoordeling over de impact op het ruimtelijk functioneren van het gebied of de omliggende gebieden, over een discretionaire bevoegdheid. De Raad kan zijn beoordeling op dit punt niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij en oordeelt niet over de opportuniteit van de bestreden beslissing. De Raad heeft ter zake een wettigheidscontrole. Hij onderzoekt op basis van de concrete gegevens van de zaak of het vergunningverlenend bestuursorgaan de feiten, waarop zij haar beoordeling baseert, correct heeft vastgesteld en of zij op basis daarvan in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat de gevraagde handelingen, conform artikel 4.4.7, §2 VCRO *juncto* artikel 3, §2 Besluit Handelingen van Algemeen Belang, een ruimtelijk beperkte impact hebben.

Wanneer de verwerende partij in haar beoordeling afwijkt van andersluidende adviezen en bezwaren, vereisen de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dat zij des te concreter motiveert waarom het aangevraagde al dan niet een ruimtelijk beperkte impact heeft.

2. Onderzoek van het middel

Uit de niet-betwiste gegevens van de zaak blijkt dat de gevraagde werken volgens het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Heirweg-Driekoningenstraat’ in een zone voor ambachtelijke bedrijven liggen. In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij vast dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de voorschriften van dit ruimtelijk uitvoeringsplan wat betreft de hoogte en de inplanting. De aanvraag wordt vergund in afwijking van de toepasselijke bestemming op grond van het GRUP “Heirweg-Driekoningenstraat”, bij toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO *juncto* artikel 3, §2, 12° Besluit Handelingen Algemeen Belang.

De verwerende partij licht vervolgens – met verwijzing naar artikel 4.4.7, §2 VCRO en artikel 3, §2, 12° Besluit Handelingen van Algemeen Belang – het wettelijk kader toe inzake de mogelijkheid om af te wijken van de stedenbouwkundige voorschriften voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijke impact hebben. Zij overweegt vervolgens dat de handelingen niet worden voorzien in of in de onmiddellijke omgeving van een ruimtelijk kwetsbaar gebied en dat het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet wordt overschreden. De verwerende partij oordeelt verder dat in de aanvraag een gemotiveerd verzoek tot afwijking is opgenomen, waarna zij de tekst van het verzoek tot afwijking overneemt in de bestreden beslissing (pagina 6) en zij de door de aanvrager gemaakte beoordeling onderschrijft. De verwerende partij besluit dat de aangevraagde werken handelingen van algemeen belang betreffen en dat deze principieel binnen het toepassingsgebied van artikel 4.4.7, §2 VCRO vallen. Tot slot verwijst zij, voor wat betreft de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede plaatselijke ordening, naar de beoordeling gemaakt onder de titel “beoordeling van de goede ruimtelijke ordening” verder in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij overtuigt in haar uiteenzetting dat de motieven uit de bestreden beslissing niet volstaan om te besluiten dat de aangevraagde vakwerkpyloon slechts een ruimtelijk beperkte impact heeft en niet volstaan om het ongunstig advies van de tweede verzoekende partij op dat punt op zorgvuldige wijze te weerleggen.

De Raad is van oordeel dat de tekst op pagina 6 van de bestreden beslissing niet kan worden aanzien als een relevante eigen motivering van de verwerende partij ter zake. Het verzoek tot afwijking van de aanvrager wordt louter overgenomen en bijgetreden. De verwerende partij stelt daarbij dat “...de werken principieel binnen het toepassingsgebied van art. 4.4.7, §2 VCRO vallen...”. Waarom *in casu* omwille van de beperkte ruimtelijke impact van de voorschriften van het RUP kan worden afgeweken, verduidelijkt zij aldaar niet.

Weliswaar kan onder de titel *“Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening”*, in het bijzonder onder het punt *“functionele inpasbaarheid”* een bijkomende motivering worden teruggevonden, maar ook die volstaat niet.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij een zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd naar de impact van de nieuw op te richten vakwerkpyloon op het ruimtelijk functioneren van het (project)gebied zelf (bestaand bedrijventerrein in een zone voor ambachtelijke bedrijven) en de omliggende gebieden.

Om met kennis van zaken de impact op de omliggende gebieden te kunnen beoordelen, is vooreerst de vraag relevant welke de omliggende gebieden zijn en waaruit deze bestaan. De Raad stelt vast dat de verwerende partij de omliggende gebieden niet concreet omschrijft, maar enkel stelt dat de omgeving *“gekenmerkt is door eengezinswoningen en verschillende bedrijven”*. Aan de hand van de bestreden beslissing kan niet worden achterhaald kan hoe de omliggende gebieden feitelijk zijn samengesteld. Evenmin verduidelijkt de verwerende partij de bestemming van de omliggende gebieden.

Wat betreft het (project)gebied zelf erkent de verwerende partij in de bestreden beslissing dat in de nabije omgeving geen hoge gebouwen of andere bruikbare structuren die als rechtstreekse antennedragers zouden kunnen dienen, zijn terug te vinden.

Voor zover de verwerende partij aanvoert dat de totaal te gebruiken oppervlakte voor het nieuwe telecomstation beperkt blijft, moet worden opgemerkt dat de ruimtelijke impact van de pyloon niet alleen door zijn grondinname wordt gedetermineerd maar ook, en zelfs in de eerste plaats, door de dominante hoogte. De vergunningverlenende overheid dient bij haar beoordeling rekening te houden met *“de aard en de omvang van het project en het ruimtelijk bereik van de effecten van de handeling”*. Een bouwwerk met een weliswaar beperkte grondinname maar met een aanzienlijke hoogte, zoals een pyloon, kan de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden overschrijden. De verzoekende partij overtuigt dat de ruimte die de gevraagde pyloon in de hoogte inneemt en de visuele impact hiervan op de omgeving van belang is. In de bestreden beslissing erkent de verwerende partij zelf dat de pyloon zichtbaar zal zijn in de omgeving en impact zal hebben op de vista vanuit de Mandelvallei. De verwerende partij weerlegt in de bestreden beslissing de visuele impact van de pyloon op de omgeving niet concreet. Het gegeven dat deze KMO-zone de aangewezen locatie is voor de inplanting van nieuwe pyloon kan alleszins niet verantwoorden dat de gevraagde pyloon van 27 meter slechts een ruimtelijk beperkte impact heeft.

De Raad merkt bovendien op dat er niet zonder meer kan van uitgegaan worden dat de motieven in de bestreden beslissing in het kader van de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, evenzeer relevant zijn voor de vraag naar de ruimtelijke impact van het project, nu de beide toetsingskaders niet samenvallen en de beoordelingen evenmin met elkaar kunnen worden gelijkgesteld.

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is te onderscheiden van de beoordeling op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO. Immers kan een bepaald project inpasbaar geacht worden in de omgeving bestaande toestand en dus verenigbaar zijn met de goede ruimtelijke ordening, zonder dat er van een *“ruimtelijk beperkt”* project in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO kan worden gesproken.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet op een zorgvuldig gemotiveerde wijze heeft geoordeeld dat de gevraagde vakwerkpyloon van 27 meter hoog slechts een ruimtelijke beperkte impact heeft en dat aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 4.4.7, §2 VCRO werd voldaan.

Het tweede middelonderdeel is gegrond.

C. Tweede middel - eerste onderdeel

Het eerste onderdeel van het tweede middel wordt niet onderzocht omdat het niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

VII. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt. Er is aanleiding om aan de verzoekende partij de gevraagde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen ten laste van de verwerende partij.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partijen te leggen aangezien de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure. Bovendien bestaat het risico dat door de tenlastelegging aan de verzoekende partijen van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard.

De verzoekende partijen kunnen moeilijk inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen in de procedure. Door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partijen, bestaat het risico dat ze financieel wordt afgeschrikt om een beroep in te stellen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot vernietiging van de tweede verzoekende partij is onontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de nv TELENET GROUP is ontvankelijk.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 7 september 2018, waarbij aan de tussenkomende partij de omgevingsvergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een nieuwe vakwerkmast met een hoogte van 27.00 meter WV5657S- New Pylon/ Euroliner op het perceel gelegen te 8710 Wielsbeke, Heirweg 226 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummer 2Y.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de eerste verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de eerste verzoekende partij, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van het beroep, bestaande uit het rolrecht van de tweede verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de tweede verzoekende partij
7. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 17 december 2019 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH